

OPĆI PODATCI			
IME I PREZIME	Jurica Vuco		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Književnost i kulturni identitet		
Matični broj	162		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti <i>(staviti križić u polje)</i>	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Slavica i Marin Vuco		
Datum i mjesto rođenja	04.09.1984. Osijek		
Adresa	Savska 81, 31000 Osijek		
Telefon / mobitel	098/ 907 6151		
e-pošta	jurica.vuco@gmail.com		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje <i>(od novijega k starijem datumu)</i>	2009. - Filozofski fakultet u Osijeku, poslijediplomski doktorski studij Književnost i kulturni identitet 2004. - 2009. Filozofski fakultet u Osijeku, diplomski studij Hrvatskoga jezika i književnosti 1999. - 2003. Druga gimnazija, Osijek 1991. - 1999. Osnovna škola Višnjevac		
Radno iskustvo <i>(od novijega k starijem datumu)</i>	2018. - OŠ Jagodnjak, Jagodnjak 2016. - 2018. COO „Ivan Štark“, Osijek 2014. - 2016. OŠ Vladimira Becića, Osijek 2009. - 2014. Gaudeamus, prva privatna srednja škola s pravom javnosti u Osijeku		

	<p>Vuco, Jurica (2018). <i>Poetika mita i hrvatske reinterpretacije Antigone: na primjeru Gavranove Kreontove Antigone i Ivaniševićeve Antiantigone</i>. U: Kolar, M., Tkalec, G., Kovač, Z (ur). Zbornik radova sa znanstvenog skupa u povodu 80. rođendana akademika Milivoja Solara. Koprivnica. Sveučilište Sjever. S. 223 – 236.</p>
	<p>Vuco, Jurica (2018). <i>Referencijalni kontekst hrvatske Antiantigone</i>. U: Lukacs, Istvan (ur). <i>Zbornik radova 6. Konferencije mladih slavista u Budimpešti</i>. Budimpešta. Eötvös Loránd University. S. 115 – 118.</p>
	<p>Vuco, Jurica (2017). <i>Adaptacija Medeje u suvremenoj hrvatskoj drami</i>. U: Ćurić, Mirko (ur). <i>Književna riječ. Zbornik književnih radova slavonsko-baranjskih autora i gostiju 2</i>. Osijek. Krešendo. S. 301 – 305.</p>
Popis radova	<p>Vuco, Jurica (2017). <i>Antropološke sastavnice u Andrićevoj Gospođici</i>. U: Tošović, Branko (ur). <i>Andrićeva Gospođica. Zbornik radova 9. Međunarodnog skupa Andrićeva inicijativa: Andrićeva Gospođica</i>. Graz – Beograd – Banja Luka. Institut für Slawistik der Karl-Franzens-Universität Graz – Narodna i univerzitetaska biblioteka Republike Srpske – Svet knjige – Nmlibris. S. 519 – 526.</p>
	<p>Vuco, Jurica (2016). <i>Mitske varijacije u Kreontovoj Antigoni Mire Gavrana</i>. U: Lukacs, Istvan (ur). <i>Zbornik radova 4. Konferencije mladih slavista u Budimpešti</i>. Budimpešta. Eötvös Loránd University. S. 140 – 142.</p>
	<p>Vuco, Jurica (2013). <i>Travnička hronika: Andrićeva priča o narodu</i>. U: Liović, Marica (ur). <i>Sanjari i znanstvenici. Zbornik radova u čast 70-godišnjice rođenja Branke Brlenić-Vujić</i>. Osijek, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Filozofski fakultet. S. 841 – 851.</p>
	<p>Vuco, Jurica (2011). <i>Slamnigov Firentinski Capriccio. Prilog interpretaciji Slamnigovih radio-drama</i>. U: Bačić, Krešimir (ur). <i>Ivan Slamnig, ehnti tschatschine Rogge. Zbornik radova X. Kijeviskih književnih susreta</i>. Kijevo – Zagreb. Općina Kijevo – Pučko otvoreno učilište Invictus AGM. S. 239 – 250.</p>
Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima	<p>X. Kijeviski književni susreti, Kijevo-Knin, Hrvatska, 2011.</p> <p>4th Conference for Young Slavists, Budimpešta, Mađarska, 2014.</p> <p>Drugi bosansko-hercegovački slavistički kongres, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2014.</p> <p>Treća internacionalna interdisciplinarna konferencija za mlade znanstvenike, Novi Sad, Srbija, 2015.</p> <p>6th Conference for Young Slavists, Budimpešta, Mađarska, 2016.</p> <p>Međunarodna naučna konferencija <i>Sarajevski filološki susreti 4</i>, Sarajevo, Bosna i Hercegovina, 2016.</p> <p>Međunarodni znanstveni skup <i>Znanstveni susreti na Sjeveru</i>, Koprivnica, Hrvatska 2016.</p> <p>9. Međunarodni simpozij <i>Andrićeva inicijativa: Andrićeva Gospođica</i>, Beograd, Srbija, 2016.</p> <p>10. Međunarodni simpozij <i>Andrićeva inicijativa: Andrićev Omerpaša Latas</i>, Bukurešt, Rumunjska, 2017.</p>

NASLOV PREDLOŽENE TEME	
Hrvatski	Ekspressionistički teatar Josipa Kulundžića i Pirandello
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje doktorske disertacije na stranom jeziku)	
Jezik na kojem će se pisati disertacija	hrvatski
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>Josip Kulundžić u prvom je dijelu svoga dramskog opusa pisao ekspresionističke dramske tekstove kojima je značajno utjecao na razvoj hrvatskoga ekspresionističkog teatra. Bio je jedan od prvih ekspresionističkih dramatičara u hrvatskoj književnosti. Kulundžićeva se poetika, ali i sveobuhvatno viđenje teatra kao dramskog pisca, kritičara i kazališnog radnika u značajnoj mjeri svodila na odnos prema fenomenu <i>pirandelizma</i>. Kulundžić se u svojim dramskim, kritičarskim i teorijskim tekstovima te radu u funkciji kazališnog pedagoga, redatelja i voditelja teatra prometnuo u jednog od najgorljivijih <i>antipirandelista</i>, no nekoliko mu se dramskih tekstova mogu okarakterizirati kao <i>pirandelistički</i>.</p> <p>Uvodni dio rada objasnit će temeljna obilježja ekspresionističke poetike, osnovne značajke hrvatskog dramskog ekspresionizma i elemente <i>pirandelizma</i> u drami i kazalištu. Glavni će dio rada prikazati poetiku dramskog ekspresionizma Josipa Kulundžića i njegov odnos prema <i>pirandelizmu</i>. Analizirat će se dramski tekstovi prvog i najvažnijeg dijela dramskog opusa Josipa Kulundžića koji se tiču ekspresionističke poetike pomoću kojih će se objasniti Kulundžićev utjecaj na hrvatski ekspresionistički teatar i njegovo autorsko, ali i kritičarsko te teorijsko balansiranje između negiranja i prihvaćanja <i>pirandelovskih</i> elemenata u teatru.</p> <p>Završni će dio rada prikazati zaključke teme te sažetak i popis literature.</p>
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
Josip Kulundžić svoj je životni put i profesionalnu karijeru u potpunosti posvetio kazalištu. Iako je svoj umjetnički i profesionalni put započeo vrlo rano pojavivši se kao dramski pisac, Kulundžić se	

bavio mnogim aspektima kazališnog djelovanja. Bio je zapažen i kao teoretičar drame i kazališta, dramski i kazališni kritičar, kazališni pedagog, kazališni redatelj i dramaturg, profesor, urednik književnih časopisa vezanih uz dramu i kazalište, a neko je vrijeme radio i u upravi kazališta. Upravo se njegovo zalaganje u brojnim poslovima vezanim uz dramu i kazalište smatra glavnim razlogom za neostvarivanje potpunog potencijala kao dramskog pisca.

Kulundžić se javlja kao jedan od prvih ekspresionističkih dramskih pisaca u hrvatskoj književnosti. Njegovo zanimanje za ekspresionističku poetiku dolazi kroz utjecaj njemačkog ekspresionizma koji je u godinama kada se Kulundžić javlja kao pisac bio vodeći nacionalni književni ekspresionizam u Europi. Kao jedan od svojevrsnih pokretača dramskog ekspresionizma u Hrvatskoj Kulundžić je, uz Miroslava Krležu, bio vodeći i najplodonosniji autor ove stilske formacije u hrvatskoj dramskoj književnosti. Krajem dvadesetih godina 20. stoljeća Kulundžić se iz Zagreba seli prvo u Novi Sad pa zatim u Beograd gdje se izraženije aktivira kao kazališni kritičar i redatelj u određenoj mjeri zapostavljajući svoj autorski rad.

Kulundžić je velik dio svoga teorijskog i kritičarskog pisanja posvetio fenomenu pirandelizma, odnosno utjecaja talijanskog dramatičara Luigija Pirandella na dramsko pisanje, dramsku režiju i postavljanje dramskog teksta na kazališnu scenu. Njegov odnos prema pirandelovskim načelima u oblikovanju teksta i izvedbi bio je načelno negativan i u svojim se esejističkim i srodnim tekstovima često izrazito kritički odnosio prema spomenutom pojmu. No jednako tako u nekim od njegovih dramskih tekstova prisutni su elementi koji se mogu pripisati pirandelovskim modelom teatra.

Josip Kulundžić nedvojbeno je jedna od ključnih figura hrvatskog kazališta prve polovice 20. stoljeća, a njegov doprinos hrvatskom dramskom teatru među najvažnijima je uopće. No unatoč tomu nedostaje sustavniji prikaz njegova rada, a u suvremenijoj je kritici relativno zapostavljen. Ovaj će rad pokušati revalorizirati prvenstveno Kulundžićev dramski opus unutar hrvatskog dramskog ekspresionizma, ali i njegov ukupan doprinos hrvatskoj drami i kazalištu prve polovice 20. stoljeća.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Teorijska i književnopovijesna istraživanja drame kao književnog roda, dramskih vrsta i dramskih podvrsta i žanrova te dramske izvedbe u teatru kao i cjelokupnog teatra brojna su i imaju dugu povijest koja seže još u antička vremena pojavom prve obuhvatnije studije o drami, Aristotelove studije *O pjesničkom umijeću* (2005). Od najrelevantnijih istraživanja na koja će se referirati u radu ističu se *Drama: teorija i analiza* (1998) Manfreda Pfistera, *Teorija moderne drame* (2001) Petera Szondijsa, *Čitanje pozorišta* (1982) Anne Übersfeld, *Moderna teorija drame* (1981) Mirjane Miočinović i *Razumijevanje kazališta* (2006) Marca DeMarinisa koje se bave teorijskim analizama dramskog roda i dramskih vrsta te prikazom i ičšitavanjem elemenata teorijske analize drame. Studije *Istorija pozorišta* (1982) Cezarea Molinarija i *Kazalište i njegov dvojniki* (2000) Antonina Artauda nude preglede i interpretaciju kazališta kao mjesta izvedbe dramskog teksta, njegovih strukturnih elemenata i obilježja te pregleda njegova razvitka kroz povijest. Studija *Anatomija kritike* (2000) Northorpa Fryea prikaz je teorijskih modusa drame i kazališta, od kojih će poseban naglasak biti na ironijskom modusu koji se pojavljuje i u ekspresionističkom teatru. Za povijesni pregled drame i kazališta važne će biti studije Marvina Carlsona *Kazališne teorije 3 : Povijesni i kritički pregled teorija dvadesetog stoljeća* (1997), Silvija D'Amica *Povijest dramskog teatra* (1972), Ronalda Harwooda *Istorija pozorišta* (1998) i Hansa-Thiesa Lehmana *Postdramsko kazalište* (2004) koje se bave povijesnih pregledom i kritičkim ičšitavanje drame kroz povijest i u novije vrijeme. Za povijesni pregled drame koristit će se i drugi povijesni pregledi poput *Povijesti svjetske književnosti* (2003) Milivoja Solara i dr.

Od mnoštva studija koje opisuju ekspresionizam i ekspresionističku poetiku te se bave teorijskom i književnopovijesnom analizom ekspresionističkog teatra rad će se referirati na studije Yasamija Fatemeha *Expressionism and Expressionist Theatre* (2011), J.L. Styana *Modern Drama in Theory and Practice 3: Expressionism and Epic Theatre* (1981), Waltera Muschga *Tokovi ekspresionizma* (1972) i Nikole Ivanišina *Fenomen književnog ekspresionizma* (1990). Analiza i interpretacija hrvatskog književnog ekspresionizma i ekspresionističkog i avangardnog kazališta javlja se u studijama, znanstvenim člancima i znanstvenim zbornicima poput istraživanja *Simptomi dramskoga moderniteta* (2000) i *Napomene o poetici hrvatskog dramskog ekspresionizma* (1995) Sibile Petlevski, *Poetika hrvatskog i srpskog ekspresionizma* (1979) Radovana Vučkovića, *Teatar XX. stoljeća* (1971) Tomislava Sabljaka, zbornici *Hrvatska dramska književnost i kazalište od predratnih revolucionarnih previranja do 1955* (1983), *Hrvatska dramska književnost i kazalište u međuratnim godinama* (1982), *Ekspresionizam i hrvatska književnost* (1969) te *Ekspresionizam u hrvatskoj književnosti i umjetnosti* (2002). Za rad su relevantni i književnopovijesni prikazi i interpretacije hrvatskog ekspresionizma i ekspresionističkog teatra poput *Povijesti hrvatske književnosti, knjiga 4: Hrvatski ekspresionizam* (2007) Miroslava Šicela, *Hrestomatije novije hrvatske drame* (2000), *Hrvatske drame 20. stoljeća* (1989) i *Hrvatskih dramatičara u svom kazalištu* (1996) Borisa Senkera, *Dramskog vodiča* (1997) Igora Mrduljaša, *Trinaest hrvatskih dramatičara* (1976) Branka Hećimovića, *Skrovitog kazališta* (1984) i *Povijesti hrvatskoga kazališta* (1978) Nikole Batušića.

Fenomenom pirandelizma i utjecajem teatra Luigija Pirandella u hrvatskom kazalištu i drami bave se studije i dijelovi studija *Dvojniki i njegova želja: Arturo Graf i Luigi Pirandello* (2010) Nikice Mihaljević, *Sam svoj dvojniki* (2004) Morane Čale, *Odnos umjetnosti i života u Pirandella* (2008) Željke Matesi Deronjić, *Fragmenti o teatru* (1965) Josipa Kulundžića te studija *Pirandello u hrvatskoj književnosti* (1998) Morane Čale koja donosi cjelovit i analitički precizan prikaz elemenata teatra Luigija Pirandella u hrvatskom dramskom i kazališnom stvaralaštvu.

Dosadašnja istraživanja djela Josipa Kulundžića relativno su malobrojna i svode se u najvećoj mjeri na kritike i prikaze njegovih pojedinih drama. Cjelovita studija o poetici Josipa Kulundžića i usustavljanju njegova književnoga rada ne postoji. Značajniji znanstveni tekstovi koji prikazuju Kulundžićevo književno djelo, u prvom redu njegove ekspresionističke dramske tekstove, najčešće su pojedinačni znanstveni članci u sklopu većih studija, zbornika, znanstvenih skupova ili predgovora, a ističu se *Predgovor djelima Josipa Kulundžića* (1965) Dubravka Jelčića, *Kulundžić i estetika modernog teatra* (1997) Tomislava Sabljaka, *Josip Kulundžić i osporavanje pirandelizma* (1997) Morane Čale, *Zapis uz dvije drame Josipa Kulundžića* (1981) Marijana Matkovića, *Poznato i nepoznato stvaralaštvo Josipa Kulundžića* (1982) Grozdane Cvitan i *Dopuna ostavštine Josipa Kulundžića* (1980) Branka Hećimovića. Kraće stručne prikaze, kritike, recenzije i komentare Kulundžićevih drama i izvedbi njegovih drama u kazalištu pronalazimo u brojnim književnim i općim društvenim časopisima poput: *Jutarnjeg lista*, *Savremenika*, *Kritike*, *Obzora*, *Doma i svijeta*, *Hrvatske obrane*, *Vijenca*, *Hrvatske pozornice*, *Ljubljanskog zvona*, *Srpskog književnog glasnika*, *Letopisa Matice srpske*, *Života i rada*, *Novog doba*, *Hrvatske revije*, *Naše sloge*, *Politike*, *Vremena*, *Pravde*, *Pozorišta* i *Izraza*.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Josip Kulundžić napisao je značajan broj ekspresionističkih dramskih tekstova koji su mahom bili pod utjecajem tada dominantnog ekspresionističkog izričaja njemačkog govornog područja i po svom dramskom, ali i ostalom kazališnom radu bio je prepoznat u razdoblju prisutnosti ekspresionističke poetike u hrvatskom kazalištu. Unatoč tome djelo Josipa Kulundžića slabo je prisutno u suvremenim proučavanjima hrvatskoga kazališta, a izostaje i podrobija studija Kulundžićeva djela.

Rad polazi od pretpostavke kako je Kulundžićev ekspresionistički dramski opus jedan od paradigmatičkih i poetički najznačajnijih dramskih opusa hrvatskog dramskog ekspresionizma.

Ciljevi su rada: usustaviti ekspresionistički dramski opus Josipa Kulundžića, prikazati odlike njegova dramskog opusa i njegovu vrijednost za hrvatski ekspresionistički teatar, kroz analizu Kulundžićevih dramskih tekstova prikazati autorov odnos prema pirandelizmu kao značajnom faktoru hrvatskog dramskog ekspresionizma te kroz prikaz esejističkih, kritičarskih i teoretičarskih tekstova pokazati njegov pogled na onodobna zbivanja u drami i kazalištu i povezati ih s njegovim dramskim tekstovima.

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Korpus djela koji će se u radu obrađivati sastoji se od Kulundžićeva opusa dramskih tekstova koji su pisani ekspresionističkom poetikom ili koji posjeduju osnovne elemente ekspresionizma poput ekspresionističkih tematsko-motivskih sklopova, razvijanja dramske radnje, ocrtavanja i karakterizacije likova, otuđenosti likova, sukoba pojedinaca i društva ili individualnog i kolektivnog i drugih ključnih ekspresionističkih elemenata. Značajan broj tih tekstova posjeduje svojevrsan stav prema fenomenu pirandelizma, bilo da ga, kao što je slučaj u većini slučajeva, odbacuje i negira ili načelno prihvaća, odnosno gradi svoj i formalni i sadržajni plan pod utjecajem pirandelovske poetike. Tekstovi koji će se uzeti u obzir prilikom proučavanja su: *Dragi ljudi* (1918), *Vječni idol* (1922), *Posljednji idealista (Amajlija)* (1922), *Posljednji hedonista (Amajlija II)* (1922), *Intermezzo iz „Neobarbara“* (1924), *Pacijent mladog Kirilova* (1924), *Ponoć* (1924), *Škorpinon* (1926), *Pošteni razbojnik i pošteni detektiv* (1927), *Gabrijelovo lice* (1928), *Misteriozni Kamić* (1928), *Strast gospođe Malinske* (1928), *Kako će sa zemlje nestati zlato* (1928), *Ne suviše savesti (Mašina savest)* (1933), *Ijudi bez vida* (1952), *Treći čin* (1952), *Čovjek je dobar* (1953), *Firma se skida* (1956), *Sudbine* (1957), *Tamna belega* (1957), *Knjiga i kolači* (1957), *Lopovi* (1981), *Krik života* (1981).

Osnovni metodološki pristup proučavanja bit će strukturalistička književna metoda kojom će se analizirati osnovne strukture značenja djela koja se proučavaju. Pomoću spomenute metode prikazat će se unutrašnje strukture teksta i odnosi među elementima tih struktura s naglaskom na makrostrukturalni pristup obradi teksta te vertikalne i horizontalne odnose u tekstu. U radu će se koristiti i metode filozofije i teorije egzistencijalizma, ponajprije u objašnjavanju apsurdna likova, (anti)junaka, vremena i prostora te djelomično psihoanalitička metoda u objašnjavanju arhetipskih signala u tekstovima. Koristit će se i pomoćne metode u proučavanju književnosti poput stilističke metode, metode indukcije, metode analize, metode interpretacije, metode sinteze te metode klasifikacije.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

S obzirom da ne postoji cjelovita i sveobuhvatna studija književnog djela Josipa Kulundžića, rad će usustaviti dramski opus i dramsku poetiku Josipa Kulundžića s naglaskom na njegov ekspresionistički teatar. Revalorizirat će se značaj i uloga Josipa Kulundžića i njegova dramskog djela u hrvatskom teatru i pridonijeti prevrednovanju ukupne slike Josipa Kulundžića unutar hrvatskog književnog ekspresionizma i ekspresionističkog teatra i njegova položaja u hrvatskom dramskom prostoru 20. stoljeća, kao i povijesti hrvatske književnosti uopće. Rad će, također, pridonijeti upotpunjavanju znanja o hrvatskom ekspresionističkom teatru i fenomenu pirandelizma u hrvatskoj drami i kazalištu.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Cvitan, Gvozdana, 1982. Poznato i nepoznato stvaralaštvo Josipa Kulundžića. U: Dani Hvarškoga kazališta : Hrvatska dramska književnost i kazalište u međuratnim godinama, Vol. 9, No. 1, Književni krug, Split.

2. Čale, Morana, 1997. Josip Kulundžić i osporavanje pirandelizma. U: Osijek i Slavonija - hrvatska dramska književnost i kazalište : znanstveno savjetovanje u čast 90. obljetnice Hrvatskoga narodnog kazališta u Osijeku / Krležini dani u Osijeku, Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku – Pedagoški fakultet, Osijek – Odsjek za povijest hrvatskoga kazališta HAZU, Osijek – Zagreb.
3. Čale, Morana, 1998. Pirandelo u hrvatskoj književnosti. (doktorska dizertacija)
4. Frajnd, Marta, 1982. Reditelj i teoretičar Josip Kulundžić na srpskim scenama. U: Dani Hvarškoga kazališta: Hrvatska dramska književnost i kazalište u međuratnim godinama, Vol. 9, No. 1, Književni krug, Split.
5. Hećimović, Branko, 1976. Dramsko stvaralaštvo Josipa Kulundžića. U: Trinaest hrvatskih dramatičara, Znanje, Zagreb.
6. Ivanišin, Nikola, 1990. Fenomen književnog ekspresionizma, Školska knjiga, Zagreb.
7. Jelčić, Dubravko, 1965. Predgovor djelima Josipa Kulundžića. U: Pet stoljeća hrvatske književnosti, knjiga 106, Matica hrvatska, Zagreb.
8. Miočinović, Mirjana, 1981. Moderna teorija drame, Nolit, Beograd.
9. Muschg, Walter, 1972. Tokovi ekspresionizma, Petar Kočić, Beograd.
10. Petlevski, Sibila, 1995. Napomene o poetici hrvatskog dramskog ekspresionizma. U: Republika, 3-4, Društvo hrvatskih književnika, Zagreb.
11. Petlevski, Sibila, 2000. Simptomi dramskog moderniteta, Hrvatski centar ITI-UNESCO, Zagreb.
12. Pfister, Manfred, 1998. Drama: teorija i analiza, Hrvatski centar ITI, Zagreb.
13. Sabljak, Tomislav, 1997. Kulundžić i estetika modernog teatra. U: . U: Osijek i Slavonija - hrvatska dramska književnost i kazalište : znanstveno savjetovanje u čast 90. obljetnice Hrvatskoga narodnog kazališta u Osijeku / Krležini dani u Osijeku, Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku – Pedagoški fakultet, Osijek – Odsjek za povijest hrvatskoga kazališta HAZU, Osijek – Zagreb.
14. Szondi, Peter, 2001. Teorija moderne drame, Hrvatski centar ITI-UNESCO, Zagreb.
15. Übersfeld, Anne, 1982. Čitanje pozorišta, Vuk Karadžić, Beograd.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 24. rujna 2018.

Potpis

Napomena¹

izv. prof. dr. sc. Ivan Trojan

Molimo Vas da ispunjeni obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

¹ U napomeni navesti budućega mentora.